

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 336

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 17 Φεβρουαρίου 1927

ΟΙ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΙ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

Καὶ ἄλλοτε μὲς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀντικρούσωμεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἐφημερίδος «Ἡπειρος» καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς κ. Γ. Χαρτζί καὶ προφορικῶς εἰς εὐρὺν κύκλον καθηγνητῶν καὶ ταλειοφρίτων τοῦ Γυμνασίου καὶ Λιθακαλείου, ἀλλὰ καὶ γραπτῶς διὰ δημοσιευμάτων εἰς ἄλλας ἐφημερίδας καὶ εἰς τὴν ἰδίαν «Ἡπειρὸν» καὶ τὴν ἐφ' ἑαυτῇ ὑποχρεωμένοι ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἄρθρου τοῦ τῆς 13 Φεβρουαρίου νὰ τὸν ἀντικρούσωμεν.

Ὁ κ. Χαρτζὴς ὀνειροπολεῖ τὸν περὶ ἀσμένον καὶ τὸν ποῦ διηθῶναι τὰ σχολεῖα ἢ Ἐφορευτικὰ τῆς πόλεως καὶ κατὰ τὸν ὅποιον, ὅπως πολὺ ὀρθῶς παρετήρησε ὁ ἀξιότιμος κ. Πρύτανης τῶν δημοδιδασκάλων, οἱ ἐγγράμματοι, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ διευθύνονται ἀκριβῶς διὰ τὰ γράμματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ ἀγαθοῦς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, ἀλλὰ ὑστεροῦντες εἰς τὴν μόρφωσιν συμπληρώσας.

Ὁνειροπολεῖ τὸν καὶ τὸν ἐκείνον κατὰ τὸν ὅποιον ὁ μαθητὴς ἐθεωρεῖτο μορφωμένος ἢ ὅτι ἔμαθε γράμματα, διότι ἤξευρε τὸν δυῶν ἀριθμὸν καὶ τὴν αἰτιατικὴν τοῦ κατὰ τι διότι ἤξευρε τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὴν εὐκτικὴν. Ὁνειροπολεῖ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ ἄπαιτον τοῦ σχολείου συνίστατο εἰς τὴν ἀποστήθισιν ἀναλτάτων κανόνων τοῦ συντακτικοῦ, ἢ τὴν ἐξήραν μεταφραστικῶν ὀλίγων στίχων ἀρχαίων.

Ἀλλὰ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη παρηλθεν ἀνεπιστρέπτει διὰ νὰ συμπαράσῃ εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τοὺς ἀμύντορας τῆς διὰ νὰ συμπαράσῃ εἰς αὐτὴν μετ' οὐ πολὺ καὶ τοὺς ὀλίγους ἐναπομείναντας εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ στελέχη τοιοῦτους.

Καὶ ὑπὸ τὴν νέαν πνοὴν τὸ σχολεῖον, χρησιμεύον τὴν γλώσσαν τοῦ λαοῦ, ὁδηγεῖ καὶ ὁδηγήσει ταχύ τατα τὴν σπουδάζουσιν νεολαίαν εἰς τὴν λεωφόρον τῶν γνώσεων καὶ τῆς πραγματικῆς μορφώσεως.

Ἡ παλαιὰ μέθοδος, ἡ ὁποία τόσον εὐχαριστεῖ τὸν κ. Χαρτζὴν ἔως διότι τοῦ ἐπέτρεψε νὰ εἰναι μέχρι πρὸ τινος ὁ μόνος πραγματικῶς μορφωμένος μέσος εἰς τὴν

κοινωνίαν τῶν Ἰωαννίνων, ἀρκετὰ ἐφηρομένη καὶ οὐδὲν ἀπεφύγε.

Διὰ τὴν οἱ προσκολλημένοι σὺν ὁστρακῇ εἰς τὴν παλαιοντολογίαν δὲν ἔχουν ὀλίγην ὑπομονὴν νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἡ νεωτέρα μέθοδος, τὸ νεώτερον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα· ἴσως ὁ μαθητὴς σήμερον ἐξερχόμενος τοῦ Γυμνασίου νὰ μὴν πολυξέυρη ὀρθογραφίαν, εἶναι ὅμως πολὺ καλλίτερον ἐγκυκλοπαιδικὰ κατεχόμενος ἀπὸ κάθε μαθητὴν τοῦ παλαιοῦ καίρου.

Τὰ παλαιὰ συστήματα ἐπέθισαν καὶ τίθενται ὅλως εἰς τὴν ἐφεδρίαν.

Δὲν εἶναι δυνατόν διὰ τὸ γούστον ὀλίγων ἐθελούφλων, νὰ κρατιθῶν εἰς τὴν ζωὴν διὰ νὰ ἀποστραθῶσιν τὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία ζῶσα εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ἔχει ἀνάγκην νέων μεθόδων, νέων κατευθύνσεων διὰ νὰ προσαρμολῇ πρὸς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τὴν προοδὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν.

Ἡ νεολαία οὐ γέεται καὶ ὁ ὁδηγητὴς ἀσφαλῶς πρὸς τὴν προοδὸν χάρις εἰς τὰ καλὰ νέα στελέχη τῆς ἐκπαίδευσως τὰ ὁποῖα ὀχι μόνον τὸ ἔργον τῶν ἐκτελοῦν ἀλλὰ καὶ τὴν σκεπάζουν, ὅταν αὕτη ἐμφανίζεται, ὅπως τότε ὑπὸ τὴν μνηρὴν Ξυδιᾶ, ἡ ὁποία παραδόξως δὲν συνεκίνησε τὸν κ. Χαρτζὴν καὶ αὐτὴν φωνάζουν νὰ τὴν καταγγέλουν ἀνδρικώτατα.

Γ. ΜΑΒΑΡΕΤΟΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

==|| ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὰ Ἰωαννίνα με δικαιολογημένην χαράν ἐπ' εἶδον τὸν ἀνθυπομάρχον κ. Βάρφην.

Ὁ κ. Βάρφης με τὴν δραστηριότητά του, τὴν φιλοπονίαν του καὶ τὴν εὐγενικότητα τῶν τρόπων του, ἔχει κατακτήσει καὶ πολὺ δικαίως τὴν συμπάθειαν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως.

Χαίρομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν ἐδῶ ἐπαναποθέτησιν του καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πολὺ συντόμως θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ μέρει τὰ ὁποῖα τώρα τελευταίως ἐρήμαξαν κυριολεκτικῶς πολλοὺς συμπολίτας.

Προχθὲς τὴν τρίτην τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἐνώπιον

πικνοτάτου καὶ ἐκλεκτοτάτου ἀκροτηρίου, ὁ κ. Σακελλόπουλος Προϊστάμενος τοῦ Ἐποικισμαῦ Ἰωαννίνων, ἀνέπτυξεν διὰ μακρῶν τὴν ἐφετηρίαν τῆς ζωῆς, τοὺς δρόμους καὶ οὗς γεννᾶται ἡ ζωὴ καὶ τὴν ὑπαρξιν ἁλλων κόσμων πλὴν τῆς Γῆς.

Τὴν διάλεξιν του ὁ διμητῆς ἐλοίχιζε καὶ με ἀρετὸν χιούμορ καταστήσας αὐτὴν εὐχάριστον.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ πεντατάξιου Διδασκαλείου ἐπανελάβον προχθὲς εἰς τοῦ Εὐστρατιάδου τὴν «Νεοαῖδα τοῦ Κάστρου» καὶ τὴν μαγεμένην Φλογέρα με μουσικὴν τοῦ κ. Ἀρῶν.

Εἰς τὸ πρῶτον ἔργον ἔπαιξαν ἐπιτυχῶς οἱ κ. Ζήσης Ζάγωλης καὶ ἡ δις Φίλη, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ὁ κ. Φ. Κοντοπάνος καὶ ἀμίμητα ὁ κ. Γαλάζιος.

Ἐπίσης ἄρσεν πολὺ ὁ χορὸς καὶ ἡ μουσικὴ, τὰ ὁποῖα ἐχειροκροτήσαν.

Κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὁ χορὸς τῆς Μαντολινάτας τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε καθόλου, ἂν καὶ ἡμπορεῖ νὰ ἀποδοθῇ αὐτὴ κατὰ 50 000 εἰς τὴν κακοκαιρίαν, ἃς μᾶς ἐπιδέχεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιόν τῆς νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐγράψαμεν ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ ἐμφάνισιν με συναυλίαν, ποῦ εἶναι εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς της καὶ ὅχι με χορὸν.

Ὡραίαν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε ὁ χορὸς τῶν χοροδιδασκάλων Γκεζουᾶ καὶ Κωνσταντινίδη ποῦ ἐδόθη εἰς τὰ Ὁλύμπια τὸ παρελθὸν Σάββατον. Πρὸς ὅλην τὴν κακοκαιρίαν πολὺς κόσμος συνέσπευσε καὶ ὁ χορὸς με ἀκράτητον εὐθυμίαν ἐκράτησε μέχρι τῶν προκρινῶν ὥρων.

Ὅταν ἐπισκέπτοντο τὴν πόλιν μας οἱ Δικτάτορες καὶ ἄλλοι τιρανίσκοι διέτασσετο ὁσημαυστολισμός.

Μεθ' αὐτοῦ ἐπέτατο τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἡ διατάξη κανεῖς.

Εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον καὶ ὁσημαυστολισμὸς γίνεται μόνον κατόπιν διαταγῆς.

Δι' αὐτὸ θὰ παρακαλοῦμεν τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν μᾶς νὰ διατάξῃ σχετικῶς ὅτι ἀσφαλῶς ἀνεί διαταγῆς οὔτε μία σημαία δὲν θὰ ὑψωθῇ.

Καὶ ἐπειδὴ λόγος περὶ τῆς ἐπετείου τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως, παρατηροῦμεν ἐν ταῦτα ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ταυτὴν ἐορτασμός χαρακτῆρος. Πρέπει νὰ γίνῃ κάτι.

Ὁ στρατὸς, οἱ μαθηταὶ κάτι πρέπει νὰ κάμουν.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Μαυρομάτης.

Ἐκλεκτὴ ποίησις

Ἔλα χουσὴ μου νὰ ξυπνήσῃς τὴ φωτιά π' ἀποκοιμήθηκε μετ' ὁ μαγκάλι νὰ πάρῃ τὴν τομπιά τὴν παλιὰ καὶ σκάλισε τινε ἀγάλια—ἀγάλι.

Θὰ ἰδῇς τὴ στάχτη νὰ σπιθοβολᾷ τὰ κάρβουνα νὰ λάμπουν σὰν ματάκια Ἔλα χουσὴ μου νὰ σκάλισῃς τὴ φωτιά Ἔλα νὰ μοῦ ξεστάνῃς τὰ χερσάκια. Χ.

Βαρδακούλας καὶ ὁ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων ἔχουν τὸν λόγον καὶ περιμένουν κάτι νὰ μᾶς παρουσιάσουν.

Μεθ' αὐτοῦ τὴν Κυριακὴν εἰς τοῦ Εὐστρατιάδου ὁ βαρύτερος κ. Καψάλης θὰ δώσῃ μίαν συναυλίαν με ἐκλεκτὸν πρόγραμμα διὰ τὴν πόλιν μᾶς παρουσιάζεται μία εὐκαιρία νὰ ἀκούσῃ ὀλίγον τραγοῦδι καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ παρευρεθῇ σύσσωμος εἰς τὴν ἐν λόγω συναυλίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Τῆς πανηπειρωτικῆς ἐνώσεως ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς περὶ καλλιερύσεως τῆς θέσεως τῶν ἐφεδρῶν Ἡπειρωτῶν.

Οὐδενὸς διαφεύγει ὅτι κατόπιν τῆς ἀπολείας τῆς Β. Ἡπειροῦ το ἐμπορίου τῆς ἐλευθέρως Ν. Ἡπειροῦ ἐνεκρῶθη τελείως ἡ δὲ ἀρξάμενη οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ Παρατηρουμένη στενότης γῆς ἐν Ἡπειρῷ, τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους, ἡ ἀπὸ πολλοῦ κυμαινομένη ἀπολλοτριώσις τῶν ἀγροκτημάτων καὶ ἡ ἐνεκα τοῦ ἐπελθούσας μειώσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἡ ἐλλειψὶς ἐγχωρίων Βιομηχανίας καὶ Συγκοινωνίας ἐπιτείνοντι τὴν προτέραν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς Ἰωαννίνων εἰς σημεῖον προβληματικῶν ἐνεκα τοῦ ὁποῖου κατὰ χιλιάδας καταρθάνουσι εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ οἱ στεροῦμενοι ἐργασίας Ἡπειρώται ζητοῦντες τοιαύτην.

Δι' ὧραι διοχετεύσεως τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀκμῆς ἐκλείσαν συστύχως τὰς θύρας διὰ πολλὴν καιρὸν μετὰ τὴν Μ. Ἀσίαν ἢ Ἀμερικὴ καὶ μετ' αὐτὴν ἢ Ρωμανία καὶ ἄλλαι ἐπικρατεῖαι.

Ἡδὴ δὲν ἀπομένει ἄλλη ὁδὸς μεταναστεύσεως παρ' ἢ πρὸς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ἄγουσα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις ταύτας κατέστη ἂν ὅχι ἀδύνατος δυσκολοτάτη ἡ ἐκκένωσις ἐργασίας, ἐνεκα δὲ τούτου ἐπὶ μῆνας οἱ ἐφεδρῶν ἐργατικοὶ Ἡπειρώται περιφέρονται πρὸς ἀναζητήσιν τοιαύτης τὰ πάντα ὑποφέρουσας νήσιος, γυμνοὶ καὶ ἀστεργοί.

Ἡ ἡμετέρα Ἐνωσις τὸ πᾶν πράττει πρὸς θεραπείαν τοῦ κοινωνικοῦ τούτου προβλήματος δι' ὑπομνημάτων τῆς πρὸς τὰς διαφόρους Ἐταιρίας καὶ Βιομηχανίας Ἐργασίας παρεκάλεισεν ὅπως ὁσάκις ἔχουν ἀνάγκην ὑπαλλήλων ἀπευθύνονται πρὸς αὐτὴν ἀναλαμβάνουσιν τὴν ὑπὸδειξιν ἀποκλειστικῶς ἐφεδρῶν Ἡπειρωτῶν ἐργατῶν ἀλλ' ὡς γνωστὸν λόγῳ μειώσεως τῆς καταναλώσεως ἢ παραγωγῆς φθίνει καὶ ὡς ἐκ τούτου περιτενεῖ ἡ πρὸς ἀκλήσις νέων ὑπαλλήλων.

Δι' ὑπομνήματος πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὴν Κυβερνήσιν ἐν συνενοήσῃ πρὸς τὰς ἄλλας ἐφεδρὶκὰς ὁργανώσεις παρεκάλεισεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτε-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ήθησις Συνδρομῆς

Ἑσπεριου	Δρ.	75
Ἑσπεριου	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

τετυκῶν ὑπὲρ τῶν ἐφ' ἑδρῶν Ἀτῶν ἀλλὰ παρὰ δόξω· παρατηρεῖ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπὶ Σκιερίαν ἀνὰ τὰ πεδία τῶν μαχῶν χυσάντων τὸ αἷμα τῶν καὶ ταλαιπωρηθέντων ἐφ' ἑδρῶν προσλαμβάνοντα διάφοροι τελείως ἀστράτευτοι ἀνῆλικες κ. λ. π.

Τὸ κακὸν προχωρεῖ καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀρμοδίων θέλει ν' ἀνανύψῃ ἀλλ' ἕως πότε.

Ἦδη εἰς τοὺς Ἐφέδρους ἐργατικὸς Ἡπειρώτας μόνη ἐλπίς ἀπομένει ἡ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἐπιστήμονας καὶ ἐπαγγελματίας Ἡπειρώτας ἐκκλησίαις.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΑΙ
Ἀναλογισθεῖτε διὰ μεταξὺ ὑμῶν ὑπάρχουσι οἰκογενεῖς καὶ Ἡπειρώται περιφερόμενοι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νήσιαι· Ρακένδυτοι ἀσθενεῖς καὶ ἀποθνήσκοντες τῆς πείνης ἐλλείπει ἐργασίας.

Ἀπὸ ὑμῶς ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία καὶ ἡ καλλιτέρευσις τῆς θύελλος αὐτῶν.

Ὅταν κανεὶς ἐξ ὑμῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν τοῦ θελήσῃ νὰ προστατεύῃ ἀνὰ ἕνα Πατριώτην τοῦ ἴσῃ νὰ εὐθε βέβαιον εἶναι τὰ λυθῇ ἀσφαλῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἐνεργείας τῶν Ἡπειρωτῶν Ἐφέδρων.

Ἡ ἐφεδρική ἐνώσις τηροῦσα μητρώον τῶν ἀνέργων Ἐφέδρων Ἡπειρωτῶν εἶνε εἰς θέσιν νὰ σῶς ὑποδείξῃ τὸν ἀναγκαζοῦντα εἰς τὸ γραφεῖον, ἐργασίαν, καταστημάς, ὑπάλληλον, ἐργάτην κ. λ. π. καὶ συνεπῶς καταφεύγοντες εἰς αὐτὴν ἐξυπηρετεῖτε τὸ ὅλον Ἡπειρωτικὸν ζήτημα.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀλετρουστικά

ἡπειρωτικὰ αἰθρήματα τὴν παραδειγματικὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ τὸ ἀλληλένδετον τῶν κοινωνικῶν ἀνταγκῶν καὶ συμφερόντων εἵμεθα ἀπολύτως βέβαιοι διὰ θέλειτε συνεισφέρει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Εἰδικῶς δὲ τοὺς κ. κ. Προέδρους τῶν Ἡπειρωτικῶν Ἐνώσεων καὶ Ἀδελφότητῶν παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ καταστήσωσι γνωστὰ τ' ἀνωτέρω εἰς τὰ ἀξιώματα μέλη πρὸς καταμερισμὸν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου ἔργου.

Μετὰ Πατριωτικῶν Χαιρετισμῶν.
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
ΣΤ. ΠΑΝΟΥΡΗΣ ΜΙΧ. ΡΑΠΤΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Θάνατος

— Ἀπεβίβασεν ἐν Κωνσταντίνῃ τῶν Κομνηνῶν ὁ Ζήσης Ἀντινομήτορας καὶ ἐκτελεστὴς πολίτης.

Συλλεγομένη ἐκ βάθους καρδίας τὸν ἐν Ἀμταῖς τῆς Ἀνταρκτικῆς ἐργαζόμενον υἱὸν τοῦ Θεοφάνη διὰ τὴν ἀσκήσαν ταύτην αὐτίαν.

Δολοφονία

— Μὰ γὰρ φανερὸν ἐκ Ταξίματος τῆς Ἀμερικῆς ὅτι ἐπὶ αἰθέρα ὁ ἐκ Στατιστικῆς τῆς Κοινότητος Κωνσταντίνος Γεωργίου. Ὅστις γνωρίζῃ τὴν ἀσκήσαν τὴν ἀποδιδόντα ντοσ παρακαλεῖται νὰ μὴ τὸ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀποθνήσκοντες

— Ἡ γενέθλιος ἐκ Ἀθηνῶν οἱ εἰς τὴν ἀσκήσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐλευθερίας ὁ δὲ ἐκ τῶν Ἡπειρωτικῶν ὑπάρξεων τῆς δόξης Θεοφάνης Α. Ἀποστόλων, ἐκ Δεσφενικίου, μετὰ τοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χροῦν ἀρίστου νεοῦ Ἀμταίου Χ. Γεωργίου τραπεζίτη.

Ἡ «Ἐλευθερία» εἰς τὴν εἰρημὴν ταύτην γέγονε ὁ ἀσκήσαν ἐκ τῶν τε μνηστει θέντας καὶ τοὺς ἐκτελέσαντες σιγγεῖται.

— Ὁ βασιλεὺς κ. Γ. Τζόρας καὶ ἡ δε-

σποινὴς Ἀνδρομάχη Κούσιουγλου ἡρρεβωρίσθησαν.

Ἡ «Ἐλευθερία» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

Ἐκπαιδευτικά

Ἡ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Φλωρίνης διορισθεῖσα τριμελὴς Ἐπιτροπὴ, πρὸς κρίσιν τῶν μελετῶν, τῶν ὑποβληθεισῶν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 5459 νομαρχιακῆς προκηρύξεως, πρὸς ἐκπαιδευτικῶν, ἐργασθέντων εἰς ἀσκήσαν χωρία, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐξατάξιου διδασκαλείου Φλωρίνης, Γ. Γεωργίου, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δημοτ. σχολείων περιφερείας Φλωρίνης, κ. Πετροπούλου καὶ τῆς διευθυντρίας τοῦ ἀνωτέρου παρθεναγωγίου Φλωρίνης, κ. Γαβρίελλου, συνεδριάσασα τὴν 31 Ἰανουαρίου, ἔκρινεν κατὰ πλειονοψίαν, μειοψηφούντος τοῦ κ. Γεωργίου, νὰ βραβεύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ νῦν διμοδιτιστικῶν Νεγκοβάνης ὑποβληθεῖσαν μελέτην, ἀπείκει δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ἐκ δραχ. 3500 τοῖς ἡλιαδῶν πεντακοσίων γέρων. Τὴν σχετικὴν Πράξιν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ,”

Φιλιάται 30 Ἰανουαρίου 1927
Ἐμπροσθετικὸς Σύλλογος Φιλιατῶν.

Πρὸς

τὴν διεύθυνσιν ἐφημερίδος «Ἐλευθερίας» Ἰωάννινα.

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν τὴν διὰ τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος δημοσίευσιν ἐκφαλέμενην πληροφορίαν περὶ δῆθεν ἐχθρικῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐνταῦθα ὑποδιαικτοῦ χωροφυλακῆς κ. Νικολαΐδη πρὸς τὸν συμπολίτην μὲν, καὶ παρκαλοῦμεν ὅπως χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀξιοσεπείας τοῦ ὡς εἴρηται ἀξιωματικοῦ δημοῦ ὅς γε ὅτι ὁ κ. Νικολαΐδης τρυγᾷ εἰς ἐκ τῶν ἐντίμων καὶ δημοσίων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς δεδμένον ὅτι ἐντὸς ἐλαττοῦ χρόνου τὸ διασκήματος ἐκ τούτων νὰ περιστῇ τὴν τε ληστείαν καὶ λαθρεμπορίαν διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐντοπὴν ἐντὸς τοῦ πλοσίου τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνεργεῖν πάντοτε.

Μετ' ἐκτιμήσεως

Ὁ πρὸ δρος

Σπυρ. Α. Τσιούλας

Τὸ δικητικὸν συμβούλιον

Δ. Σπανόπουλος, Ἀ. Σωτηρίου, Θ. Κώστης, Ἀ. Μπαχός, Σ. Τσέκας, Κ. Βένιτης, Π. Κίρκος, Ριζὰς Ντόνας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 368

Συμφωνῶς πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 257 καὶ 258 1926 ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθείσης διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 222 καὶ 436 τοῦ ἔτους 1927 τοιοῦτων ἐκτίθενται εἰς μυστικὴν καὶ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μειοδοτικὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν διενεργηθησομένων χωρισμένως ἡ ἐκτέλεισις τῶν ἐξῆς δημοτικῶν ἔργων: 1) ὑπονόμου καὶ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ Αἰσκάδων καὶ (2 καὶ τῆς ὑπονόμου καὶ καταστρώματος ὁδῶν Δαγκλῆ Σκουμασοῦρη Ζωσιμαδῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1927 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὡραν 4 μ. μ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁρίων ὧν τῆς δημοπρασίας καὶ διατάξεσι τοῦ ἀπὸ 26ης Δεκεμβρίου 1923 Β. Δ. περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεισιν δημοσίων ἔργων συμβάσεων. Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μετ' ἀπάντων τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων μέχρι τῆς 4 μ. μ. ὡς τῆς 17 Φεβρουαρίου 1927 κατ' ἡμέραν ἐνεργηθῇ ἡ ἀποσφράγις τῶν προσφορῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ βολόμενοι δύνανται λάβωσι γνώσιν τῶν ὧν προσεχόμενοι εἰς τὸν Δημορχειον.

Ἰωάννινα τῇ 2 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Β. Πυρρινέλλας.

“BAMBOO,”

Ὁ τελειότερος καὶ εὐθυνότερος

Αὐτόματος Κονδυλοφόρος

Πωλεῖται εἰς τὸ Χαροτοπωλεῖον

ΑΔΕΛ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

(Ἐναντὶ Ταχυδρομείου)

Ὁ Ὀφθαλμίατρος

Γ. ΓΑΡΤΖΟΥΝΗΣ

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ

Ὁδὸς Σουλίου Ἀριθ. 21

ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ 39 (Κριθαροπάζαρον)

Κεφάλαιον καταβεβληθέν Δρ. 41.000.000

Ἀποθεματικόν » 31212000

Σύνολον Δρ. 72212000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Σταδίου 45)

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΕΝ ΒΟΛΩ (Ἐταιρικὴ Ἔδρα) — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΗ — ΤΡΙΚΚΑΛΟΙΣ — ΚΑΡΑΤΣΗ — ΑΛΜΥΡΩ — ΕΛΑΣΣΟΝΙ — ΙΣΤΙΑΙΑ (Ξηροχώριον Ἐδραίως).

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ:

ΕΝ ΑΡΓΑΛΑΣΤΗ — ΑΓΥΙΑ — ΔΟΜΟΚΟ — ΣΕΡΡΑΙΣ

Ἐκτελεῖ ὅλας τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας·
Συνάλλαγμα, χρεώγραφα, προεξοφλήσεις,
προκαταβολαὶ κ.λ.π. Παρέχει πᾶσαν δυνατὴν
εὐκολίαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ συναλλασσό-
μενον Κοινόν.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 6 1/2%

Καταθέσεις ὅψεως εἰς ἕνα νομίσματα 6 ο/ο